



دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمانشاه

چگونه خبر بد را بگوییم؟



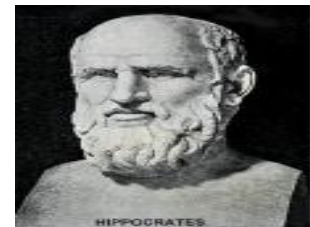
گردآورنده: زهرا مرادی

کارشناس ارشد پرستاری

دبیر کمیته اخلاق علوم پزشکی کرمانشاه



چرا این تغییر در رفتار و نگرش
ایجاد شده است؟



امروز:

- بگوییم
- صریح و بی پرده بگوییم
- به خود بیمار بگوییم

گذشته:

- بقراط توصیه میکند:
- پنهان کنید..
- پرهیز کنید...

در سال 1847 اولین کد اخلاق پزشکی

آمریکا می گوید:



-از هر آنچه که بیمار را ناامید میکند پرهیز کنید.

افزایش امیدواری

در یک مطالعه توصیفی، هفتاد و پنج درصد بیماران بستری ذکر کرده اند که اطباء در امیدواری آنها نقش دارند و دادن اطلاعات با یک روش مناسب در افزایش امیدواری آنها نقش دارد.



افشای خبر بد در موارد زیر موثر است:

- درک بهتر بیمار از اطلاعات
- رضایت از مراقبت های طبی
- افزایش میزان امیدواری
- همکاری بهتر در اجرای بهتر دستورات
- تطابق روانی و هیجانی بعدی

بیمار حق دارد کارهای ناتمام خود را انجام دهد و برای باقیمانده عمر خود تصمیم بگیرد

ایمان و اعتقاد راسخ به مشیت خداوند



گفتن خبر بد به بیمار و جوانب مختلف آن

مجتبی پارسا^۱، علیرضا باقری^۲، باقر لاریجانی^۳

مجله اخلاق و تاریخ پزشکی، دوره پنجم، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۰

حق دانستن حقایق شخصی

حق تصمیم گیری برای آینده

آمادگی برای مرگ

Patients' Preference to Hear Cancer Diagnosis

Mohammad Arbabi, MD¹
Ara Rostkar, MD²
Mohammad Taber, MD³
Maryam Shirzad, MD⁴
Mehsen Arjmand, MD⁵
Sahar Ansari, MD⁶
Mohammad Reza Mohammadi,
MD⁷

Objective: Bad news disclosure is one of the complex communication tasks of the physicians. Bad news is defined as "any news that adversely and seriously affects an individual's view of his or her future". Recent studies indicate that the patients' and physicians' attitudes toward disclosure of bad news have been changed since few years ago. The evidence of breaking bad news is also different across different cultures. In the present study, we aimed to evaluate the patients' prospect about

بیماران از تشخیص واقعی
باخبر بودند

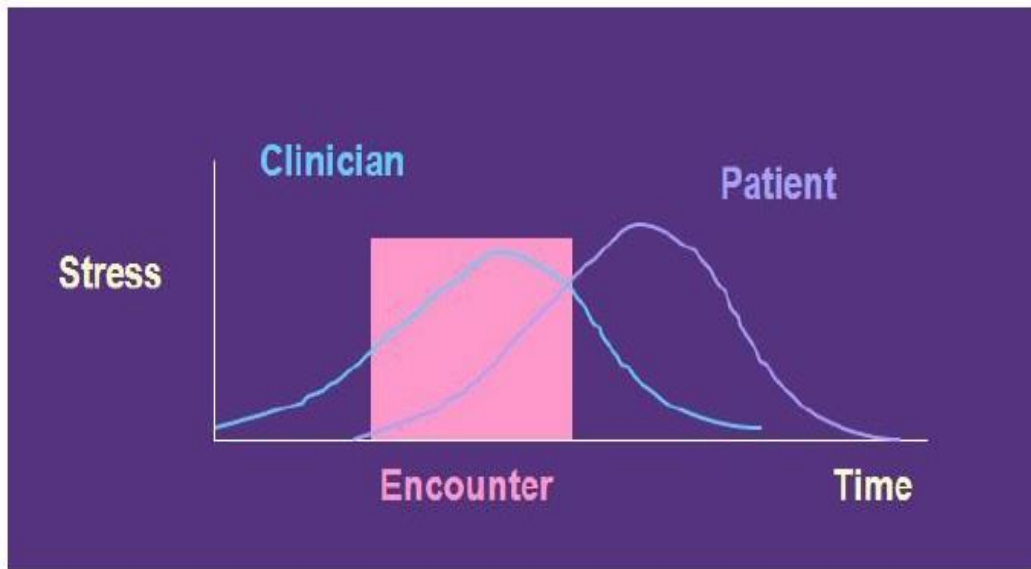


بیماران دوست داشتند
تشخیص خود را بدانند

73%



82.5%



- در مطالعه ای اخیرا نشان داده شده که چهل و دو درصد پزشکان پس از افشای خبر بد دچار اضطراب و تشویش می شوند.



- این اضطراب ساعت ها و گاهی بیش از سه روز طول می کشد.

SETTING UP the interview

گام اول: تنظیم شرایط مصاحبه

- تمرین ذهنی روش مناسب آمادگی برای انجام تکالیف استرس زا است
 - مرور کردن ذهنی برنامه نحوه‌ی گفتن خبر بد،
 - آماده پاسخ به هیجان ها
 - پیش بینی سوالات سخت بیمار و همراهان

SETTING UP the interview

گام اول: تنظیم شرایط مصاحبه

Where

کجا بگوئیم؟

WHO?

چه کسی به بیمار بگوید؟

WHEN

چه زمانی به بیمار بگوئیم؟

WHOM?

به چه کسی بگوئیم؟

بعدا به تفصیل بحث خواهیم کرد

Assessing the patient's **PERCEPTION**

"Before you tell, ask"

گام دوم: ارزیابی درک بیمار از شرایط

قبل از سخن گفتن پرسید.

- ✓ چه میزان از شرایط خود مطلع هستید؟
- ✓ تاکنون چه چیزی در مورد بیماری به شما گفته شده است؟
- ✓ آیا نگران شده اید که اتفاق جدی در حال رخ دادن است؟

Obtaining the patient's **INVITATION**

گام سوم: بیمار را فرا بخوانید.

اگر چه ممکن است بسیاری از بیماران بخواهند اطلاعات کامل را در مورد شرایط بالینی خود بدانند، اما این یک اصل ثابت نیست.

گام سوم: بیمار را فرا بخوانید.

برخی از افراد مایلند همه چیز را در مورد بیماری خود بدانند، شما چطور؟

چه اطلاعاتی را مایل هستید در مورد بیماری و درمان خود بدانید؟

آیا مایلید جزئیات را در مورد بیماریتان به شما بگویم؟

یادمان باشد که ما مددکار اجتماعی، ساز و کار حمایت های روان پزشکی و معنوی

مناسب را در اختیار نداریم.

Giving KNOWLEDGE and information

گام چهارم: دادن آگاهی و اطلاعات به بیمار




متأسفانه من مجبورم اخبار نه چندان خوبی را به شما بدهم.



متأسفانه باید بگویم ...



از اینکه خبر های خوبی برایتان ندارم، متأسفم و ...



متأسفانه اوضاع بدتر از آنچه که فکر می کردم پیش آمد ...

GIVING MEDICAL FACTS

دادن آگاهی پیرامون حقایق طبی

❧ رک صحبت نکنید

”مثلا فرزند شما توده بزرگی دارد و اگر جراحی نکند بزودی می میرد“

❧ اگر پیش آگهی ضعیف است از عباراتی مثل این که ”دیگر کاری نمی توان انجام داد“ اجتناب کنید.

گام پنجم: توجه به هیجانات بیمار همراه با پاسخ های همدلانه

Addressing the patient's **EMOTIONS** with **EMPATHIC** responses



□ شنیدن فعال و شناخت عواطف

□ تایید عواطف و پذیرفتن آنها

□ تشویق بیمار به بیان حال خود

دیدن نتایج آزمایشات خبر بسیار ناگواری است

مطمئنا این خبر ناراحت کننده است

مشخص است که این موضوع نگران کننده است،

این آن چیزی نبوده که شما انتظارش را داشتید

STRATEGY AND SUMMARY

گام ششم: بیان طرح درمانی و خلاصه

اطمینان از دریافت صحیح اطلاعات

برنامه درمانی شفاف و مشخص اضطراب بیمار را کم میکند.

تاکید بر عدم رها کردن بیمار و خانواده بیمار

گام ششم: بیان طرح درمانی و خلاصه

به شنونده اطمینان بدهید که او را در این اوضاع تنها نخواهید گذاشت.

تأکید کنید که چه کسانی برای کمک به او فعالیت خواهند کرد.

او و خانواده اش چگونه می توانند به شما دسترسی داشته باشند.

در زمانی معین و نزدیک، با آنان قرار ملاقات بگذارید.



کاری از دست من بر نمی آید

● ایمنی شنونده را به خاطر داشته باشید برای آن که مطمئن شوید شنونده بعد از شنیدن خبر بد و هنگام رفتن از پیش شما، از خطرات احتمالی در امان است، از خود پرسید:

* آیا او می تواند هنگام بازگشت به خانه رانندگی کند؟

* آیا او احساس یأس شدید نمی کند؟ در فکر خودکشی نیست؟

* آیا هنگام بازگشت به خانه، کسی در خانه هست که بتواند از او حمایت کند؟

اما در ایران چگونه اخبار ناگوار را به بیماران خود اطلاع دهیم؟



آیا بیماران مایلند حقایق را در مورد بیماری خود بدانند؟
از چه کلمات و یا جملاتی استفاده کنیم؟
چگونه می توان از عوامل فرهنگی و باورهای بیماران استفاده کرد؟

از بذل توجه شما
سپاسگزارم.

